

af udleveringsloven, som er en del af lovforslag nr. L 35 (antiterrorpakken), hvorefter en person kan blive udleveret, hvis den pågældende er sigtet for en lovovertrædelse, der kan straffes med mere end 4 års fængsel, eller i mere banale sager, hvis vedkommende har boet i det pågældende land i de seneste 2 år.

Den rammeafgørelse, der med dette beslutningsforslag skal godkendes, går langt videre.

Kravet om dobbelt strafbarhed skal ikke længere finde anvendelse, hvis kriminaliteten er på den såkaldte positivliste. Der kan med andre ord ske udlevering, selv om sigtelsen rejses for forhold, der ikke er kriminelle i Danmark.

Der kan ske udlevering ved sigtelser for helt banale forbrydelser. Rammeafgørelsen tager slet ikke højde for de meget forskellige retssystemer, der er i de forskellige medlemslande – et forhold, der på ingen måde er blevet undersøgt.

Samtidig har regeringen forlangt, at beslutningsforslaget skal hastes igennem Folketinget på trods af, at en vedtagelse i dette folketingsår slet ikke er påkrævet. Det har således ikke været muligt at få den grundige behandling af sagen, som dens alvor burde betinge.

Enhedslistens medlem af udvalget mener for det første, at så væsentlige ændringer af statsborgerskabet og strafferetten, som dette beslutningsforslag indebærer, kun bør ske efter grundige forberedelser, herunder en vurdering af, om der overhovedet er behov for sådanne ændringer. Ændringerne har på det strafferetlige område lige så stor betydning som ØMU'en på det økonomiske område. EU gøres til ét strafferetligt område. Alligevel er der intet gjort for at sikre en offentlig debat, hverken i Danmark eller i de øvrige EU-lande.

For det andet er det at kriminalisere handlinger den alvorligste form for lovgivning. Det bør kun ske, hvis lovgiver efter grundige overvejelser finder, at handlingerne bør forbydes. Men med denne rammeafgørelse vil borgerne fremover kunne straffes for handlinger, der ikke er strafbare i deres eget land, i nogle tilfælde ovenikøbet selv om handlingerne er begået i deres eget land.

Det fremgår af høringssvarerne, at alle, der arbejder med området, er betænkelige ved beslutningsforslaget. Både Rigsadvokaten, Politimesterforeningen, Politidirektøren i København,

Dommerforeningen, Advokatrådet og Foreningen af Beskikkede Advokater finder forslaget for vidtgående.

Regeringen har henvist til, at der kun er tale om alvorlige forbrydelser, men arrestordren omfatter alle forbrydelser med en strafferamme på over 12 måneder. Selv forbrydelserne på positivlisten er ikke begrænset til alvorlige forbrydelser, men omfatter også forbrydelser som f.eks. piratkopiering. Dertil kommer, at det ikke er defineret, hvilke handlinger der er omfattet af forbrydelserne på positivlisten. Så selv i de tilfælde, hvor borgerne skal udleveres, kan det ikke på forhånd vides, hvilke handlinger der er omfattet.

De forbrydelser, der er oplyst på positivlisten, defineres ikke ens i EU-landene. Det gælder f.eks. terrorisme. Sabotage og deltagelse i en kriminel organisation står ikke i den danske straffelov. Visse handlinger er kriminelle i ét land og lovlige i andre. F.eks. er det i Irland kriminelt at hjælpe en kvinde med at få abort, og at offentliggøre et nøgenfoto af en 17-årig betegnes i Italien som børneporno. Det vil derfor være helt uoverskueligt for en borger både i Danmark og i andre EU-lande at vide, om den handling, man foretager, er kriminel eller ej. Enhedslisten kan ikke medvirke til at kriminalisere sådanne handlinger, som i dag ikke er ulovlige i henhold til dansk lovgivning. Det vil også være uklart på forhånd for borgeren, om han/hun vil blive udleveret til det anmodende land, fordi det er op til den til enhver tid siddende regering af afgøre, om en anmodning om udlevering skal efterkommes eller ej.

Enhedslisten finder, at forarbejdet til dette beslutningsforslag er særdeles mangelfuldt, og er ikke beroliget med, at det senere skal udmøntes i lovforslag, som til sin tid kan undergå et grundigt arbejde. Når først EU-rammeafgørelsen er vedtaget, kan den kun ændres ved enstemmighed i EU.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-umut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.